

تأثیر فضاهای باز و سرپوشیده مجتمع‌های مسکونی بر مؤلفه آسایش حرارتی کیفیت محیط با رویکرد منطق فازی (مطالعه موردی: مجتمع‌های مسکونی کلانشهر تهران)^۱

شاهین خلیلیان: دانشجوی دکتری معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران

فریبا البرزی: استادیار گروه معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران

جمال الدین سهیلی: استادیار، گروه معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران

پذیرش: ۱۳۹۷/۱۰/۳۰

صص ۱۴۲-۱۲۹

دربافت: ۱۳۹۷/۷/۱۰

چکیده

در فضاهای باز و سرپوشیده مجتمع‌های مسکونی بخش عمده‌ای از فعالیت‌های روزمره ساکنین شکل می‌گیرند. از مهم‌ترین مسائل در جلب رضایت ساکنین، افزایش کیفیت محیط در مجتمع‌های مسکونی همراه با ایجاد آسایش حرارتی در محیط‌های سرپوشیده و باز می‌باشد، در همین راستا ضرورت توجه به مؤلفه‌های کیفیت محیط موجب گردید تا در پژوهش حاضر با هدف بررسی تأثیر فضاهای باز و سرپوشیده بر آسایش حرارتی مجتمع‌های مسکونی، تلاش شود تا ضمن بررسی وضعیت موجود، زمینه شناخت و طراحی مطلوب‌تر را برای برنامه‌ریزان و طراحان این عرصه فراهم سازد. جامعه نمونه بر اساس شیوه نمونه‌گیری طبقه‌ای با در نظر گرفتن انواع ترکیب‌بندی فضاهای باز و سرپوشیده مجتمع‌های مسکونی شهر تهران استخراج و گونه‌بندی گردید، از گونه پراکنده مجتمع آپادانا، از گونه نواری مجتمع نویسنده‌گان، از گونه مرکز مجتمع آ. اس. پ. و از گونه حیاطدار مجتمع پیکان شهرانتخاب شدند. روش تحقیق توصیفی تحلیلی، پیمایشی و شبه‌آزمایشی از نوع شبیه‌سازی است. داده‌های مربوط به نمونه‌های پژوهش با شیوه پیمایشی و سایر داده‌ها با استفاده از منابع مکتوب و مطالعات اسنادی به دست آمدند و ابزارهای گردآوری داده‌ها با توجه به اهداف پژوهش مبتنی بر کتاب‌ها و اسناد، نقشه‌های GIS و خروجی‌های نرم‌افزار AutoCAD 2018 و برای شبیه‌سازی و مدل‌سازی، نرم‌افزارهای Honeybee و Revit Architectural 2018 و خروجی‌های نرم‌افزار Ladybug 2018 و 2018 Excel بررسی و تحلیل تنشیات با کمک خروجی‌های شبیه‌سازی شده و نقشه‌های دو بعدی و سه بعدی انجام گردید و با روش منطق فازی در نرم‌افزار Matlab 2016 تحلیل داده‌ها صورت پذیرفت. نتایج بررسی مؤلفه آسایش حرارتی در چهار گونه بررسی شده، نشان می‌دهند نوع چیدمان فضاهای باز و سرپوشیده، تنشیات طول به عرض بین بلوك‌ها، جهت‌گیری و مصالح بر ارتقای مؤلفه آسایش حرارتی در فضاهای باز و سرپوشیده تأثیرگذار می‌باشد.

وازگان کلیدی: مجتمع مسکونی، کیفیت محیط، آسایش حرارتی، منطق فازی.

^۱. این مقاله برگفته از رساله دکترای معماری نگارنده اول با عنوان است که به راهنمایی دکتر فریبا البرزی و مشاوره دکتر جمال الدین سهیلی در گروه معماری دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین در دست انجام است.

^۲. نویسنده مسئول: faalborzi@yahoo.com

مقدمه:

امروزه توسعه شهرنشینی و تراکم جمعیت باعث شده است که مجموعه‌های مسکونی جایگاه مهمی در زندگی انسان پیدا نمایند. آسایش حرارتی یکی از عوامل مؤثر در ارتقای کیفیت فضاهای شکل‌دهنده مجموعه‌های مسکونی است. یکی از اصول مهم در طراحی معماری توجه به آسایش حرارتی جهت بهبود کیفیت فضایی می‌باشد. مطالعه حاضر با هدف بهبود شرایط آسایش حرارتی در مجتمع‌های مسکونی، انجام گرفته است و به بررسی شرایط آسایش حرارتی، با توجه به فضاهای باز و سرپوشیده و فرم‌های ساخته شده، جانمایی بلوک‌ها از نظر عبور جریان هوا و مقایسه عناصر طراحی نما و مصالح بکار رفته در آن از نظر میزان مصرف انرژی پرداخته شده است. از جمله عناصر طراحی مرتبط با مبحث انرژی در ساختمان؛ می‌توان به تراکم، پوشش گیاهی، ویژگی‌های مصالح و کفسازی اشاره نمود. این یافته‌ها یک رابطه قوی بین دو عامل خردۀ اقلیم و ویژگی‌های ساختمان (فرم، ارتفاع، جانمایی و جهت‌گیری بنا) با شرایط آسایش حرارتی را نمایان می‌سازند. هر چند یک مورد به تنها برای ارزیابی شرایط آسایش حرارتی کافی نیست اما باید گفت، این عوامل در درجه حرارت هوا و میزان تابش خورشیدی، از موارد مهم تعیین‌کننده آسایش حرارتی، تأثیرگذار هستند. در این پژوهش با هدف شناخت، بررسی و ارائه راهکاری برای بهبود کیفیت محیط در مجتمع‌های مسکونی، نمونه‌های موردي ساخته شده و مورد بهره‌برداری، برای تعیین میزان آسایش حرارتی، با روش تجزیه تحلیل منطق فازی مورد بررسی قرار گرفتند. برای پیشبرد روند پژوهش، ابتدا عوامل محیطی تأثیرگذار در میدان آسایش حرارتی مجتمع‌های مسکونی معرفی می‌شوند و سپس انواع مختلف مجتمع‌های مسکونی در قالب نمونه‌های موردي برگزیده با هدف دسته‌بندی انواع فضاهای مجموعه‌های مسکونی در آن‌ها معرفی می‌شوند. پس از آن بررسی عوامل محیطی در هر یک از نمونه‌های موردي صورت می‌گیرد و برای مبسوط نگهداشت روند پژوهش، داده‌های هر کدام از نمونه‌های موردي در داخل جدول مربوط به آن ساختمان قرار می‌گیرند. در نهایت با مقایسه پارامترهای محیطی مختلف، معیارهای طراحی موثر در تحقق آسایش حرارتی شناسایی و پیشنهادهایی جهت ارتقای معماری فضاهای مسکونی مرتبط با رویکرد پژوهش، ارائه خواهد شد. سؤال و فرضیه تحقیق بیان می‌دارد:

- چه عواملی در ارتقای مؤلفه آسایش حرارتی کیفیت محیط مجتمع‌های مسکونی در فضاهای باز و سرپوشیده آن‌ها نقش دارند؟
- تنشیبات میان فضاهای باز و سرپوشیده مجتمع‌های مسکونی موجب ارتقای مؤلفه آسایش حرارتی کیفیت محیط می‌شود.

پیشینه و مبانی نظری پژوهش:

کیفیت محیط در فرهنگ تخصصی کوان، به عنوان «کلیت سیما، ترکیب و همچنین مشخصات خدمات و فرآورده‌هایی که قادر به ایجاد رضایتمندی و یا برطرف کردن نیازهای ضمنی است» بیان می‌شود. کمیسیون طراحی ولز نیز چنین بیان می‌کند که کیفیت نباید تنها به عنوان سیمای ظاهری و نمای بیرونی ساختمان‌ها در نظر گرفته شود. کیفیت باید در بردارنده تنشیبات اهداف، فعالیت‌های محیط، پایداری اقتصادی و اجتماعی، پاسخگویی به نیازهای کاربران و اهداف و آرمان‌های اجتماعات ملی و محلی باشد (Cowan, 2005). کیفیت در رابطه با سرمایه اجتماعی با دو بعد اصلی عینی و ذهنی مورد بررسی قرار گرفته است (نوغانی و همکاران، ۱۳۸۷). کوین لینچ ۵ محور؛ حیات‌بخشی و قابلیت‌زیست (سرزندگی)، معنی‌داری‌بودن فرم فضا، سازگاری با الگوهای رفتاری (تناسب)، احساس تعلق و کنترل (نظرارت و اختیار) و دسترسی را به عنوان نسخه‌های جامع معیارهای سنجش کیفیت شهر پیشنهاد کرده است (لینچ، ۱۳۸۴). باید توجه داشت که در دهه‌های اخیر توجه جامعه بشری از کمیت به کیفیت و از سلامتی به رفاه تغییر جهت داده است. یعنی کمیت مهم است اما هدف کیفیت بالا است (Kamp et al, 2005).

(۲۰۰۲). روشن است که در مرحله اول با برنامه‌ریزی‌های کلان در حوزه طراحی شهری و در مرحله دوم، با توجه به مشخصات محیطی می‌توان بسیاری از مشکلات اقلیمی را کاهش داد و یا تعدیل کرد و محیط مطلوب‌تری از لحاظ آسایش حرارتی ایجاد نمود (Lenzholzer and Brown, 2013). طبق تعریف گریسون و یانگ نیز کیفیت و جنبه‌های آن از دو مجموعه بنیادین از اجزا و فرآیندها تعریف می‌شوند؛ گروهی مربوط به روانشناسی داخلی می‌شوند و مکانیسم تولیدکننده احساس رضایت و سربلندی هستند (جنبه‌های ذهنی)، گروه دیگر مربوط به محیط خارجی می‌شوند که مکانیسم شرایط داخلی هستند (جنبه‌های عینی) (سلمانی و همکاران، ۱۳۹۱). پاول زوکر در کتاب شهر و میدان به جنبه‌های اجتماعی و فعالیت‌های جاری در فضای به شدت تأکید می‌نماید (Zucker, 1970). از این‌رو ایجاد شرایط آسایش در مجتمع‌های مسکونی با بررسی شرایط آسایش حرارتی؛ شامل مشخصات فردی و مشخصات فیزیکی حاصل می‌شود. مشخصات فردی شامل سن، جنس، نوع پوشش، نوع فعالیت و حالت‌های روان‌شناختی اشخاص می‌باشد. موارد ذکر شده در حیطه ترجیحات فردی است که در درک انسان از آسایش حرارتی مؤثر است (Nikolopoulou et al, 2001). در تبادل حرارت بدن انسان با محیط اطراف، لباس عامل مؤثّری به شمار می‌رود و از تماس سطح بدن با محیط اطراف می‌کاهد (Zolfaghari and Marefat, 2010). انواع مختلف، پوشش ضریب نارسانی حرارتی متفاوتی دارند که بستگی به نوع انتخاب لباس افراد مختلف دارد. میزان انرژی حاصل از متابولیسم بدن تابعی از حرکت و فعالیت انسان است که به طور مستقیم در آسایش حرارتی بدن تأثیر می‌گذارد (محمدی و همکاران، ۱۳۸۹). این تطبیق روان‌شناختی با موارد اقلیمی بر احساس آسایش در فضای باز تأثیر بسیار قوی دارد.

در پژوهش انجام‌گرفته توسط گروهی از دانشجویان مالزی پیرامون یافتن میزان آسایش حرارتی در دو محدوده، مشخص شد که حتی بومی و غیربومی بودن اشخاص نیز در درک و احساس آسایش اقلیمی و میزان آسایش حرارتی آن‌ها تأثیرگذار است (Makaremi et al, 2011). فضاهای شهری از منظر ایجاد ارتباطات اجتماعی به هفت دسته‌بندی: پلازاهاي شهری، پارک‌های محله‌ای (واحد همسایگی)، پارک‌های جمع‌وجور، فضاهای باز مدارس، فضاهای باز مسکونی و ویژه سالمندان، فضاهای باز ویژه نگهداری و بازی کودکان و فضاهای درمانی تقسیم می‌شوند (تیبالدز، ۱۳۸۴: ۵۸). افزایش تدریجی ارتفاع، ارتباط با فضای باز و طبیعت را برای ساکنین تقویت کرده است و افراد تعاملی برای استفاده از این‌گونه فضاهای از خود نشان می‌دهند (کشفی و همکاران، ۱۳۹۱). فضای سبز شهری از طریق توابع مختلف بر بهبود کیفیت زندگی شهری تأثیر می‌گذارد (Eftekhar, 2013).

فضای سبز از طریق تأثیر جنبه‌های اکولوژیکی، اقتصادی و اجتماعی می‌تواند موجب بهبود کیفیت زندگی شهری و نیل به سوی شهر پایدار گردد (Khan Sefid, 2013). از مزایای فضاهای سبز برای مردم می‌توان به نقش ملموس کیفیت زندگی اشاره کرد (Qorbani, 2010). لذا با توجه به این‌که مشخصات فردی از کنترل طراح خارج است، توجه تحقیق بیشتر معطوف به پارامترهای محیطی می‌باشد و پارامترهای مربوط به مشخصات اقلیمی و ساختاری بناها بیشتر در نظر گرفته می‌شوند. مشخصات فیزیکی محیط شامل فرم و شکل ساختمان، ارتفاع، جهت‌گیری بنا، موقعیت و جانمایی ساختمان‌ها و همچنین سرانه فضای سبز، میزان سایه‌اندازی و غیره می‌باشند که توجه به این موارد باعث افزایش آسایش حرارتی و بهبود کیفیت محیط می‌شود. فرم و شکل ساختمان به انواع حالت‌های طراحی مجتمع‌های مسکونی مربوط می‌شوند. توجه به مشخصات فیزیکی و امکان طراحی برای آنها، حل بسیاری از مشکلات اقلیمی و برقراری شرایط آسایش و ارتقای کیفیت فضا را ممکن می‌سازند. قابلیت پاسخ‌دهی هر محیط با طراحی آن در ارتباط است به گونه‌ای که این پاسخ‌دهی‌ها رضایت و کیفیت زندگی کاربران را تحت تأثیر قرار می‌دهند (بتلی و همکاران، ۱۳۸۲).

توجه به تأثیر متقابل اقلیم و معماری با پیشگامی لوک هواره از سال ۱۸۳۳ در شهر لندن آغاز شد. از دهه ۱۹۶۰ مطالعات بر روی تأثیر کالبد شهر بر روی تغییرات خردۀ اقلیم متمرکز گردید. از منظر طراحی و سیاست‌گذاری، یافته‌های این مطالعات نمی‌توانستند به طور مستقیم اثرگذار باشند. از این‌رو توجه معماران و شهرسازان به آسايش حرارتی انسان و تأثیر معماری بر آن معطوف گردید(Emmanuel, 2005). دانا پیدورک (۱۳۹۱) در کتاب برنامه‌دهی خود با توجه به زمینه طرح، بیان می‌دارد پاسخ‌های اقلیمی منجر به شکل‌گیری انواع مختلف ساختمان می‌شوند و مسائلی مانند مصرف انرژی، آسايش افراد، دوام ساختمان و ...، نیازمند تصمیماتی هستند که بر واقعیت‌های اقلیمی مکان خاصی متکی باشند. در ایران اکثر مطالعات معطوف به آسايش حرارتی در فضای درون ساختمان می‌باشند(حیدری نژاد، ۱۳۸۸). مطالعات محدودی به مباحث مربوط به آسايش حرارتی در فضای باز پرداخته شده است. آسايش حرارتی در فضای خارجی علاوه بر شرایط اقلیمی، متأثر از محیط ساخته شده اطراف، پوشش سطح زمین، تبخیر و تعرق گیاهان و سایه ایجادشده توسط عوامل طبیعی و دست‌ساز است. به دلایل متعدد تعریف آسايش حرارتی در فضاهای باز پیچیدگی‌های بیشتری نسبت به فضاهای بسته دارد. این تفاوت‌ها باعث گردیده است برخی از محققین استانداردهای فضای بسته را قابل تعمیم به فضای باز ندانند(Emmanuel, 2005). هوپ این تفاوت‌ها را به سه دلیل عمدۀ روانشناسی، فیزیولوژی و انرژی می‌داند(Höppe, 2002).

پس از این مطالعه امکان استدلال در خصوص تأثیر نوع طرح ساختمان بر کیفیت فضای باز مجتمع‌های مسکونی مشخص می‌شود. به این منظور طرح‌های مختلف مجموعه‌های مسکونی براساس نوع فضای باز مورد بررسی قرار گرفته است (جلیلی و همکاران، ۱۳۹۲). هدف پژوهش حاضر بررسی پاسخگویی طراحی ساختمان‌های مجتمع‌های مسکونی به نیاز آسايش حرارتی در فضای مابین و داخلی آنهاست. پیاده‌روها باید سرزنشه باشند، برای آنکه بتوانند ساکنین بیشتری را به خود جلب کنند (جیکوبز، ۱۳۹۲: ۳۲). یان گل، معمار شهرساز دانمارکی در کتاب استفاده از فضای عمومی مخالف جداسازی کامل آمدوشد پیاده و سواره است(Gehl, 1987:79). مجتمع مسکونی به صورت یک محله خودکفا و پاسخگوی نیاز کاربران است (عینی‌فر، ۱۳۸۶: ۴۱). ساخت مجتمع‌های مسکونی در ایران از دهه ۱۳۳۰، با رشد شهر و افزایش رشد مهاجرت به تهران، با ساخت مجتمع‌هایی همچون کوی نارمک و نازی‌آباد آغاز شد. در دهه ۱۳۵۰، مجتمع‌های مسکونی با کیفیت بالا توسط شرکت‌های مشاور غربی برای قشر مرغه جامعه رواج یافت(عینی‌فر، ۱۳۸۴: ۳۱). پارامترهای آسايش اقلیمی طراحی مجتمع‌های مسکونی براساس مدل آسايش حرارتی ASHRAE 55 از جمله شکل ساختمان، نوع سایت پلان، جهت‌گیری نما، جانمایی بلوك‌های ساختمانی، میزان تابش، آب و هوا، میزان سایه‌اندازی و مصالح به کارفته در سطوح مختلف از جمله مواردی هستند که بر روی آسايش حرارتی مجتمع‌های مسکونی تأثیرگذارند.

شکل ساختمان؛ بستگی بسیار زیادی به نوع طراحی انجام گرفته توسط معماران دارد. در پیشینه مطالعات محیطی تأیید شده است که «طراحان به هنگام اندیشیدن درباره برنامه ساختمان‌ها، در طول فرایند طراحی بهشده به گونه‌ها متکی‌اند»(لنگ، ۱۳۸۳: ۵). برحسب نیازهای پژوهشی و پیشینه شکل‌گیری الگوهای مسکونی در کشورهای مختلف گونه‌شناسی‌های مختلفی از محیط‌های مسکونی از مقیاس مجموعه تا بلوك صورت گرفته است. گونه‌های مختلف مجموعه‌های مسکونی را براساس همنشینی فضای باز و بسته به چهار گونه محیطی، خطی، منفرد و ترکیبی دسته‌بندی می‌کنند. طبق مطالعات انجام گرفته حالت‌های مختلف قرارگیری بلوك‌ها در مجتمع‌های مسکونی تأثیر بسیار زیادی بر آسايش حرارتی ساکنان در فضای باز مجتمع‌ها دارد. در پژوهشی سه مدل جانمایی منفرد، خطی و محیطی در اقلیم معتدل مورد بررسی قرار گرفته و نتایج حاکی از آن هستند که فرم قرارگیری بلوك‌ها به صورت محیطی مطلوب‌ترین حالت و مدل منفرد بدترین حالت طراحی از لحظه آسايش حرارتی در اقلیم معتدل است. همچنین در چیدمان بلوك‌ها به شکل محیطی به دلیل این که فضای باز عمومی از

اطراف محفوظ است در برابر عوامل جوی عملکرد بهتری دارد (Taleghani et al, 2012). در مطالعه‌ای دیگر با بررسی سه مدل خطی، محیطی و ترکیبی در اقلیم سرد، مدل حیاط مرکزی با جهت‌گیری شرقی- غربی حداقل دما را در ساعت‌ها بسیار سرد روز و حداقل دما را مدل خطی با جهت‌گیری جنوب‌شرقی دارا می‌باشد، نتیجه حاکی از آن است که در اقلیم سرد، مدل حیاط مرکزی مطلوب‌ترین حالت از لحاظ آسایش حرارتی و مدل خطی نامطلوب‌ترین حالت می‌باشد. همچنین برخلاف مناطق گرم و خشک که تابش خورشید مهم‌ترین عامل تاثیرگذار در میزان آسایش حرارتی است، در مناطق سرد باد مؤثرترین عامل عدم آسایش می‌باشد (Lenzholzer and Brown, 2013) در نتیجه مدل حیاط مرکزی با توجه به محفوظبودن در برابر عوامل جوی از جمله بادهای شدید در مناطق سرد حالت مطلوب‌تری از لحاظ آسایش حرارتی را برای ساکنین ایجاد می‌نماید و بهترین فرم برای اقلیم گرم و خشک می‌باشد. جهت‌گیری نما؛ شرایط آسایش حرارتی متفاوتی را در مجتمع‌های مسکونی ایجاد می‌کند؛ به دلیل این که میزان اشعه خورشیدی دریافتی و میزان وزش باد را معین می‌کند.

مواد و روش تحقیق:

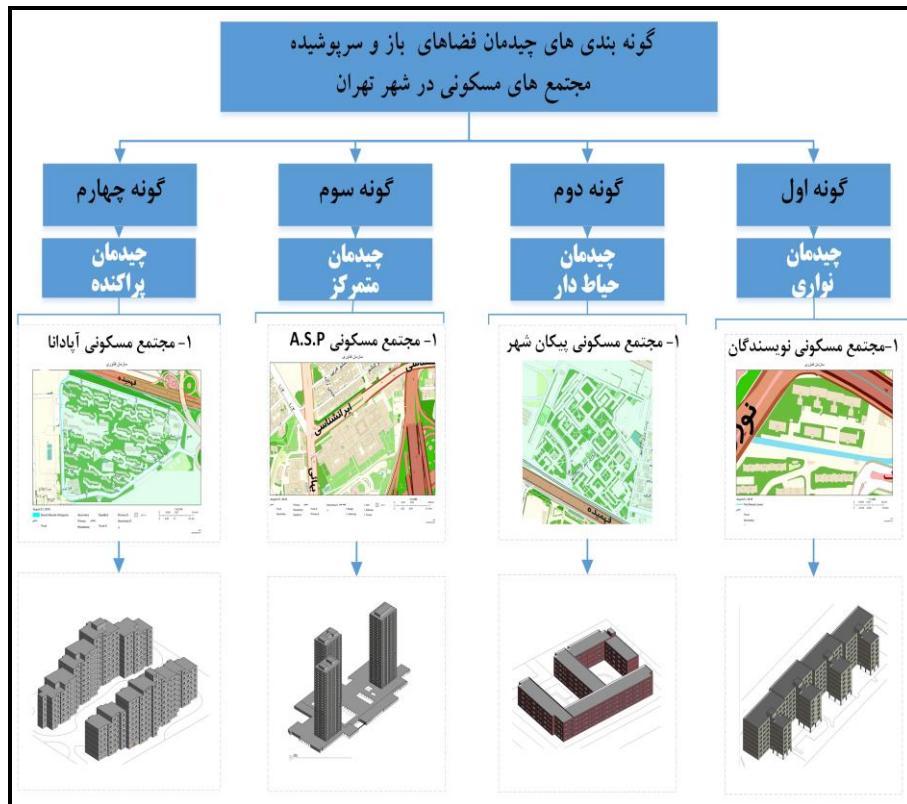
پژوهش به دلیل پیچیدگی در نوع و روش به صورت ترکیبی از روش‌های کیفی و کمی انجام گردیده است. بدین صورت که ابتدا از روش تحقیق کیفی با رویکرد توصیفی تحلیلی و سپس در مرحله بعد از دو روش کمی توصیفی پیمایشی و شباهزمانی استفاده شد. روش تحقیق توصیفی تحلیلی فرآیندی پژوهشی است که به منظور جمع‌آوری اطلاعات درباره نظریات مختلف پیرامون موضوع مدنظر پژوهش انجام و سپس مولفه‌های موثر استخراج می‌گردد. با روش تحقیق پیمایشی برداشت‌ها و مطالعات نمونه‌های موردی و تهیه نقشه‌ها و با روش شباهزمانی، شبیه‌سازی و مدل‌سازی انجام گردید و سپس نتایج با روش منطق فازی تجزیه تحلیل شدند. ابزارهای جمع‌آوری داده‌ها با توجه به اهداف پژوهش مبتنی بر کتاب‌ها و استاد، نقشه‌ها و خروجی‌های نرم‌افزار AutoCAD 2018 می‌باشند و شبیه‌سازی یا مدل‌سازی در نرم‌افزار Revit Architectural ۲۰۱۸ انجام گردید و سپس در نرم‌افزار Excel 2013 بررسی و تحلیل نسبت‌ها با کمک خروجی‌های شبیه‌سازی شده و نقشه‌های دو بعدی و سه بعدی و با روش منطق فازی در نرم‌افزار Matlab 2016 تجزیه تحلیل صورت پذیرفت.

حدوده مورد مطالعه:

چیدمان بلوك‌های مسکونی در سایت و شکل همنشینی فضای باز و سرپوشیده، از عواملی است که براساس پلان‌های برداشت‌شده و مجتمع‌های مسکونی شهر تهران به سه گروه اصلی؛ نواری، متمرکز و پراکنده قابل تفکیک هستند (عینی فر و قاضی زاده، ۱۳۸۹). محقق ایتالیایی «کامبی»، خانه‌های حیاطدار را بر اساس موقعیت حیاط، به صورت خانه‌های (*S*، *E*، *I*، *L*) شکل، چلیپایی و خطی دسته‌بندی کرده است (کامبی، ۱۳۸۲). بیدولف مجتمع‌های مسکونی بلندمرتبه را از نظر نحوه قرارگیری و همنشینی توده و فضا مورد بررسی قرارداده است. گونه‌های غالب این مجتمع‌ها، چیدمان محیطی، بلوك‌های منفرد، بلوك‌های ردیفی و ترکیب مختلطی از سایر بلوك‌ها است (Biddulph, 2007: 49-۵۳). جامعه نمونه بر اساس شیوه نمونه‌گیری طبقه‌ای از انواع چیدمان فضاهای باز و سرپوشیده مجتمع‌های مسکونی شهر تهران استخراج و گونه‌بندی شدند. در این پژوهش، مجتمع‌های مسکونی شهر تهران به چهار گونه تقسیم شده‌اند:

گونه اول، متأثر از چیدمان رایج در خیابان‌های شهر است و ساختمان‌ها به صورت نواری و بهم پیوسته در کنار یکدیگر قرار می‌گیرند. فضای باز حاکم بر این گونه، کوچه‌های فرعی کشیده بین بلوك‌ها است، غالباً فضای باز تعریف شده دیگری به صورت مشخص در قسمتی از زمین نیز احداث شده است، همچون مجتمع گل‌ها و نویسنده‌گان که فضای باز مرکزی بین ساختار نواری بلوك‌ها محاط شده است. در چیدمان گونه دوم، بلوك‌های مسکونی در سطح شهر به صورت

حياطدار، همچون بلوک‌های مسکونی شهرک اکباتان فاز یک، سه و پیکان شهر وجود دارند که تلفیقی با گونه‌های دیگر هستند. گونه سوم چیدمان، متعلق به گروهی است که در آن بلوک‌های مسکونی در قسمتی از زمین مرکز شده و مابقی به فضای باز اختصاص یافته است. این گونه، در برج‌های مسکونی همچون سروستان و آس.پ غالب است. گونه چهارم، بلوک‌های مسکونی منفرد در فضای باز به شکل پراکنده به صورت هندسی و یا نامنظم، همچون مجتمع‌های آپادانا و مجتمع مسکونی اکباتان فاز دو قرار گرفته‌اند. نمونه‌های مورد مطالعه از گونه پراکنده مجتمع آپادانا، از گونه نواری مجتمع نویسنده‌گان، از گونه مرکز مجتمع آ.اس.پ. و از گونه حیاطدار مجتمع پیکان شهر انتخاب شدند. در تصویر ۱ گونه‌های مجتمع‌های مسکونی شهر تهران به لحاظ انواع چیدمان فضاهای باز و سرپوشیده معرفی شده‌اند.

تصویر ۱ - گونه‌بندی مجتمع‌های مسکونی با توجه به چیدمان فضاهای باز و سرپوشیده - (منبع: نگارندگان)

بحث و ارائه یافته‌های پژوهش:

بررسی مؤلفه آسايش حرارتی با استفاده از مدل‌سازی‌های نرم‌افزاری و تحلیل داده‌های به دست آمده و با نرم‌افزار *Ladybug* و *Honeybee* با موتور *Energy-plus* انجام و اطلاعات اقلیمی شهر تهران از طریق نرم‌افزار *Weather Tools* مطابق با استاندارد *ASHRAE 55* دریافت گردیده است و از طریق بررسی مجتمع‌های مسکونی در سطح شهر تهران با بررسی سه پارامتر چیدمان و تنشیبات فضاهای باز و سرپوشیده و مصالح ساختمانی و جهت‌گیری بنا بهترین نمونه‌ها در گونه‌های ساختمانی در میزان مصرف انرژی و آسايش حرارتی معرفی گردیده‌اند (جدول ۱) و در انتهای رتبه‌بندی آسايش حرارتی و مصرف انرژی ساختمان‌ها بررسی و توصیه‌هایی برای ساختمان‌های مسکونی در شهر تهران ارائه گردیده است.

جدول ۱- نتایج مطالعات، برداشت‌ها و مدل‌سازی‌های جامعه نمونه

جامعه نمونه				نتایج ، برداشت‌ها و خروجی‌های مدل‌سازی شده	ردیف
مجتمع مسکونی آپادانا	مجتمع مسکونی آ.اس.پ.	مجتمع مسکونی پیکان شهر	مجتمع مسکونی نویسنده‌گان		
پراکنده	تمرکز	حیاط دار	نواری	نوع چیدمان	۱
				نقشه‌ها	۲
				تصاویر	۳
				جزییات دیوارها	۴
درجه ساعت گرد	درجه پاد ساعت گرد	۴۵ درجه ساعت گرد	۲ درجه پاد ساعت گرد	جهت گیری (نسبت به شمال)	۵
یک به سه (طول ۷۵ متر و عرض ۲۵ متر)	یک به سه (طول ۱۴۰ متر و عرض ۵۰ متر)	یک به یک (طول ۴۵ متر و عرض ۴۰ متر)	یک به سه (طول ۱۲۰ متر و عرض ۴۰ متر)	تناسبات طول به عرض بین فضای باز و سرپوشیده	۶
				سایه اندازی بلوک‌ها با نرم‌افزار Ladybug و Honeybee (12Monthly)	۷
				نمودار مصرف انرژی با نرم‌افزار Ladybug و Honeybee	۸
۴۸,۰۶٪.	۱۶,۳۲٪.	۴۹,۶۲٪.	۴۷,۴۵٪.	مصرف انرژی Total Thermal Load ۱۲۰/kWh/m2	۹
۲۴,۸۱٪.	۴۰,۵۵٪.	۲۲,۵۷٪.	۲۲,۷۱٪.	آسایش حرارتی فضای سرپوشیده با نرم‌افزار Ladybug و Honeybee(12Monthly)	۱۰
۴۳٪.	۴۳٪.	۴۳٪.	۴۳٪.	آسایش حرارتی فضای باز (12Monthly)	۱۱
				فضای سبز جامعه نمونه جهت افزایش آسایش حرارتی فضای باز بر اساس نمودار سایکرومتریک	۱۲
۴۷,۴۷٪.	۵۰,۷۵٪.	۲۸,۵۲٪.	۵۳,۱۵٪.	نسب فضای سبز به کل زمین	۱۳

همبستگی متغیرهای فازی نشان می‌دهد که مؤلفه آسايش حرارتی با افزایش نسبت فضای سبز و آسايش حرارتی فضای سرپوشیده که در نرمافزار *Ladybug* و *Honeybee* بر اساس استاندارد ASHARE 55 محاسبه گردیدند، سبب ارتقای کیفیت محیط می‌شوند. با افزایش مصرف انرژی که در نرمافزار *Ladybug* و *Honeybee* محاسبه گردید، مؤلفه آسايش حرارتی کاهش می‌یابد. وزن‌دهی‌ها بر اساس فراوانی داده‌ها انجام گردیده است. (جدول ۲).

جدول ۲ - وزن‌دهی ریزمولفه‌های آسايش حرارتی بر اساس فراوانی داده‌ها

Green Space		Thermal indoor		Energy		Limit below	Limit above	Output
L	۴۰	L	۳۵	L	۹۵	۱۲۰	۱۵۵	VL
M	۶۰	M	۷۵	M	۷۰	۱۵۵	۱۹۰	L
H	۱۰۰	H	۱۰۰	H	۴۵	۱۹۰	۲۲۵	M
						۲۲۵	۲۶۰	H
						۲۶۰	۲۹۵	VH

منبع: یافته های تحقیق، ۱۳۹۷.

استنتاج فازی مؤلفه آسايش حرارتی:

در این مرحله به حالت‌های یک مجموعه "اگر-آنگاه" فازی گفته می‌شود که در قلب سیستم، استنتاج فازی را تشکیل می‌دهند. برای تعیین قواعد فازی، حالت‌های اگر - آنگاه به صورت "اگر X برابر A باشد، آنگاه Y برابر B است." تعریف می‌شوند. فضای سبز و مصرف انرژی و آسايش حرارتی متغیر ورودی و خروجی مؤلفه آسايش حرارتی و مقادیر زبانی (توابع عضویت) نوشته شده برای این متغیرها است. ذکر این نکته ضروری است که در روش ممدادی خروجی به شکل فازی تعریف می‌شود. قسمت آنگاه Y برابر B است را قسمت نتیجه یا برآیند گویند. در این پژوهش ۲۷ حالت (جدول ۳) است که در مؤلفه آسايش حرارتی سه ورودی و یک خروجی به کاررفته است.

جدول ۳ - حالت‌های مختلف (۲۷ حالت) مؤلفه آسايش حرارتی در مجتمع‌های مسکونی

Output	W	Inputs			Inputs			No
		Value	Green Space	Thermal indoor	Energy	Green Space	Thermal indoor	
L	۱۷۰	۴۰	۳۵	۹۵	L	L	L	۱
VL	۱۴۵	۴۰	۳۵	۷۰	L	L	M	۲
VL	۱۲۰	۴۰	۳۵	۴۵	L	L	H	۳
M	۲۱۰	۴۰	۷۵	۹۵	L	M	L	۴
L	۱۸۵	۴۰	۷۵	۷۰	L	M	M	۵
L	۱۶۰	۴۰	۷۵	۴۵	L	M	H	۶
H	۲۳۵	۴۰	۱۰۰	۹۵	L	H	L	۷
M	۲۱۰	۴۰	۱۰۰	۷۰	L	H	M	۸
L	۱۸۵	۴۰	۱۰۰	۴۵	L	H	H	۹
M	۱۹۰	۶۰	۳۵	۹۵	M	L	L	۱۰
L	۱۶۵	۶۰	۳۵	۷۰	M	L	M	۱۱
VL	۱۴۰	۶۰	۳۵	۴۵	M	L	H	۱۲
H	۲۳۰	۶۰	۷۵	۹۵	M	M	L	۱۳
M	۲۰۵	۶۰	۷۵	۷۰	M	M	M	۱۴
L	۱۸۰	۶۰	۷۵	۴۵	M	M	H	۱۵
H	۲۵۵	۶۰	۱۰۰	۹۵	M	H	L	۱۶
H	۲۳۰	۶۰	۱۰۰	۷۰	M	H	M	۱۷
M	۲۰۵	۶۰	۱۰۰	۴۵	M	H	H	۱۸
H	۲۳۰	۱۰۰	۳۵	۹۵	H	L	L	۱۹
M	۲۰۵	۱۰۰	۳۵	۷۰	H	L	M	۲۰
L	۱۸۰	۱۰۰	۳۵	۴۵	H	L	H	۲۱
VH	۲۷۰	۱۰۰	۷۵	۹۵	H	M	L	۲۲
H	۲۴۵	۱۰۰	۷۵	۷۰	H	M	M	۲۳
M	۲۲۰	۱۰۰	۷۵	۴۵	H	M	H	۲۴
VH	۲۹۵	۱۰۰	۱۰۰	۹۵	H	H	L	۲۵
VH	۲۷۰	۱۰۰	۱۰۰	۷۰	H	H	M	۲۶
H	۲۴۵	۱۰۰	۱۰۰	۴۵	H	H	H	۲۷

منبع: یافته های تحقیق، ۱۳۹۷.

نتیجه‌گیری و ارائه پیشنهادها:

دیفازی کردن فرآیندی است که یک مجموعه فازی را به یک عدد قطعی تبدیل می‌کند بنابراین ورودی فرآیند دیفازی یک مجموعه فازی (حاصل اجتماع مجموعه‌های فازی) و خروجی آن یک عدد است، در این پژوهش برای دیفازی کردن از روش رایج مرکز نقل استفاده شده است و در نهایت بر اساس میزان مولفه آسایش حرارتی رتبه‌بندی گردیده است. (جدول ۴).

جدول ۴- آزمون مؤلفه آسایش حرارتی بر روی نمونه‌های موردي مجتمع‌های مسکونی

رتبه	نام مجتمع مسکونی	صرف انرژی فضای سرپوشیده	آسایش حرارتی فضای سرپوشیده	نسبت فضای سبز	آسایش حرارتی	خروجی براساس منطق فازی در نرمافزار Matlab
۱	آ. اس . پ	۱۶,۶%	۴۰,۵%	۵۰,۸٪	% ۸۹,۱	
۲	نویسنده‌گان	۴۷,۵%	۲۲,۷٪	۵۳,۱٪	۶۲,۵٪	
۳	آپادانا	۴۸,۱٪	۲۴,۸٪	۴۷,۵٪	۶۱٪	
۴	پیکان شهر	۴۹,۶٪	۲۲,۶٪	۲۸,۵٪	۳۸,۲٪	

منبع: یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۷.

نتایج حاصل در جدول ۵ ارتباط و همبستگی متغیرها با مؤلفه آسایش حرارتی را به شرح ذیل نشان می‌دهد؛ نتیجه نمودار ردیف یک، نشان می‌دهد که همبستگی میان نسبت فضای سبز با مؤلفه آسایش حرارتی یک رابطه مستقیم است و با افزایش نسبت فضای سبز مؤلفه آسایش حرارتی کیفیت محیط افزایش می‌یابد.

نتیجه نمودار ردیف دو، نشان می‌دهد که همبستگی میان نسبت آسایش حرارتی فضای سرپوشیده که در نرمافزار *Ladybug* و *Honeybee* محاسبه گردید با مؤلفه آسایش حرارتی یک رابطه مستقیم است و با افزایش این متغیر، مؤلفه آسایش حرارتی افزایش می‌یابد. نتیجه نمودار ردیف سه، نشان می‌دهد که همبستگی میان مصرف انرژی که در نرمافزار *Ladybug* و

Honeybee محاسبه گردید با آسايش حرارتی یک رابطه غیرمستقیم است و با افزایش این متغیر، مؤلفه آسايش حرارتی کاهش می‌یابد.

جدول ۵- نتایج کلی آزمون بر روی نمونه‌های موردی مجتماعهای مسکونی

ردیف	نسبت اثرگذار	مؤلفه کیفیت محیط	تأثیر نسبت‌های اثرگذار بر مؤلفه آسايش حرارتی
			نمودار
۱	فضای سبز (بر اساس جامعه نمونه)	آسايش حرارتی (بر اساس خروجی منطق فازی در نرمافزار MATLAB)	
		۲۵٪.	۱۵٪.
		۵۰٪.	۳۰٪.
		۶۵٪.	۵۰٪.
۲	آسايش حرارتی فضای سرپوشیده محاسبه شده با نرمافزار Ladybug و Honeybee (بر اساس جامعه نمونه)	آسايش حرارتی (بر اساس خروجی منطق فازی در نرمافزار MATLAB)	
		۳۲٪.	۲۰٪.
		۵۰٪.	۴۰٪.
		۶۵٪.	۷۰٪.
۳	صرف انرژی فضای سرپوشیده محاسبه شده با نرمافزار Ladybug و Honeybee (بر اساس جامعه نمونه)	آسايش حرارتی (بر اساس خروجی منطق فازی در نرمافزار MATLAB)	
		۷۰٪.	۱۵٪.
		۵۰٪.	۳۰٪.
		۳۵٪.	۶۰٪.

منبع: یافته های تحقیق، ۱۳۹۷.

نتایج حاصل از جدول ۶، تناسبات و همبستگی دو متغیر با مؤلفه آسايش حرارتی به شرح ذیل شرح داده می‌شوند: نتیجه نمودار سه بعدی ردیف یک، نشان می‌دهد که همبستگی میان نسبت آسايش حرارتی فضای سرپوشیده که در نرمافزار *Ladybug* و *Honeybee* محاسبه گردید و فضای سبز با آسايش حرارتی یک رابطه مستقیم است و بدین ترتیب که با افزایش این دو متغیر، مؤلفه آسايش حرارتی افزایش می‌یابد.

جدول ۶- نتایج پژوهش؛ تأثیر فضاهای باز و سرپوشیده بر مولفه آسایش حرارتی با روش منطق فازی در نرم افزار MATLAB

ردیف	تأثیر نسبت‌های اثرگذار بر مولفه آسایش حرارتی کیفیت محیط	مولفه کیفیت محیط	نمودار سه بعدی
۱	آسایش حرارتی فضای سبز سرپوشیده محاسبه شده با نرم‌افزار <i>Ladybug</i> (براساس جامعه نمونه) و <i>Honeybee</i> (براساس جامعه نمونه)	آسایش حرارتی (براساس خروجی منطق فازی در نرم‌افزار MATLAB)	
	۲۰٪.	۲۰٪.	۱۰٪.
	۴۰٪.	۳۰٪.	۲۵٪.
	۶۰٪.	۶۰٪.	۴۵٪.
	۸۰٪.	۸۰٪.	۵۵٪.

منبع: یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۷.

نتایج حاصل از جدول ۷، نشان می‌دهند که همبستگی میان نسبت آسایش حرارتی فضای سرپوشیده و مصرف انرژی که در نرم‌افزار *Honeybee* و *Ladybug* محاسبه گردیدند با آسایش حرارتی یک رابطه غیرمستقیم است و با افزایش مصرف انرژی، مؤلفه آسایش حرارتی کاهش می‌یابد و با افزایش آسایش حرارتی فضای سرپوشیده، مؤلفه آسایش حرارتی افزایش می‌یابد.

جدول ۷- نتایج پژوهش؛ تأثیر فضای سرپوشیده بر مولفه آسایش حرارتی با روش منطق فازی در نرم افزار MATLAB

ردیف	تأثیر نسبت‌های اثرگذار بر مولفه آسایش حرارتی کیفیت محیط	مولفه کیفیت محیط	نمودار سه بعدی
۱	آسایش حرارتی فضای سبز سرپوشیده محاسبه شده با نرم‌افزار <i>Ladybug</i> و <i>Honeybee</i> (براساس جامعه نمونه)	صرف انرژی فضای سبز سرپوشیده محاسبه شده با نرم‌افزار <i>Ladybug</i> و <i>Honeybee</i> (براساس جامعه نمونه)	
	۲۰٪.	۲۰٪.	۶۰٪.
	۳۵٪.	۴۰٪.	۳۰٪.
	۶۰٪.	۶۵٪.	۲۰٪.
	۷۰٪.	۸۰٪.	۱۵٪.

منبع: یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۷.

هدف از پژوهش حاضر ارائه داده‌های پایه به منظور بررسی مؤلفه آسایش حرارتی با هدف افزایش کیفیت محیط در مجتمع‌های مسکونی با روش منطق فازی می‌باشد، نتایج بدست آمده حاکی از آن است که ارتباط مستقیم بین آسایش حرارتی و تناسبات فضاهای سرپوشیده و باز در مجتمع‌های مسکونی وجود دارد.

در صورتی که طراحان در طول پروسه طراحی مجتمع‌های مسکونی به تناسبات فضاهای سرپوشیده و باز (فضای سبز و ...)، نوع چیدمان، جهت قرارگیری توجه داشته باشند، می‌توانند معضلات مربوط به کیفیت محیط را حدود بسیار زیادی حل نمایند و باعث بهبود کیفیت فضا در حد مورد انتظار شوند. هر سه پارامتر ذکر شده در عین استقلال با یکدیگر همپوشانی دارند و لازماست تأثیرات متقابل آنها بر یکدیگر نیز مورد توجه قرار گیرد. هدف از تحلیل و مقایسه اطلاعات پایه، برای بررسی

کیفیت محیط و حل مشکلات و بهبود کیفیت مجموعه‌های مسکونی در سطح شهرهاست که این امر با در نظر گرفتن مؤلفه‌های طراحی معرفی شده براساس شناخت تناسبات فضاهای سرپوشیده و باز میسر می‌گردد. پس از تحلیل نمونه‌های موردنی به وسیله مدل‌سازی انجام شده توسط نرم‌افزار Revit، نمونه‌ها با نرم‌افزارهای *Ladybug & Honeybee* تحلیل و آنالیز شدند و سپس نتایج به کمک روش منطق فازی در نرم‌افزار MATLAB بررسی گردیدند. هدف از به کار بردن این نرم‌افزار آن بود که بتوان مؤلفه‌های کمی و کیفی را بررسی و از طریق وارد کردن نسبت‌های مؤثر بر آسایش حرارتی میزان درصد آسایش حرارتی مجتماع‌های مسکونی را استخراج نمود. تناسبات سه مؤلفه مرتبط به کار رفته در این تحقیق، طبق رتبه‌بندی انجام شده به صورت زیر مورد بررسی و ارائه قرار می‌گیرند:

رتبه اول - چیدمان مرکزی، مجتمع مسکونی آس.پ، مصرف انرژی فضای سرپوشیده، آسایش حرارتی فضای سرپوشیده و نسبت فضای سبز به ترتیب ۶٪/۱۶، ۸٪/۵۰، ۵٪/۴۰ و ۱٪/۱۶، می‌باشد.

رتبه دوم - چیدمان نواری، مجتمع مسکونی نویسنده‌گان، مصرف انرژی فضای سرپوشیده، آسایش حرارتی فضای سرپوشیده و نسبت فضای سبز به ترتیب ۱٪/۲۲، ۷٪/۵۳، ۱٪/۴۷، ۵٪/۴۷ و ۱٪/۲۲، ۵٪/۵۰ و نتیجه درصد آسایش حرارتی ۶۲، ۵٪ می‌باشد.

رتبه سوم - چیدمان پراکنده، مجتمع مسکونی آپادانا، مصرف انرژی فضای سرپوشیده، آسایش حرارتی فضای سرپوشیده و نسبت فضای سبز به ترتیب ۱٪/۴۸، ۱٪/۴۷، ۵٪/۴۷ و ۱٪/۲۴، ۸٪/۵۰ و نتیجه درصد آسایش حرارتی ۶۱٪ می‌باشد.

رتبه چهارم - چیدمان حیاطدار، مجتمع مسکونی پیکان شهر، مصرف انرژی فضای سرپوشیده، آسایش حرارتی فضای سرپوشیده و نسبت فضای سبز به ترتیب ۱٪/۴۹، ۶٪/۲۲، ۶٪/۲۸، ۵٪/۲۸ و نتیجه درصد آسایش حرارتی ۳۸، ۲٪ می‌باشد.

نتایج بررسی همبستگی‌های نسبت‌های مؤلفه آسایش حرارتی در چهار نمونه بررسی شده، نشان می‌دهند که تنها با افزایش توده (فضای سرپوشیده) و افزایش نسبت‌های فضای سبز نمی‌توان به افزایش آسایش حرارتی دست پیدا نمود بلکه افزایش مؤلفه آسایش حرارتی در ارتباط با رعایت نسبت‌های مصرف انرژی و آسایش حرارتی فضای سرپوشیده با فضای سبز مجتمع‌های مسکونی است. در نهایت نتایج حاکی از آن است که چیدمان مرکزی با تناسبات بین بلوک‌ها یک به سه و جهت‌گیری ۳۱ درجه پادساعت‌گرد نسبت به شمال، بهینه‌ترین الگوی چیدمان فضاهای باز و سرپوشیده در راستای ارتقای مؤلفه آسایش حرارتی کیفیت محیط در مجتمع‌های مسکونی در اقلیم شهر تهران می‌باشد.

منابع و مأخذ:

۱. بتلی، ایین و دیگران (۱۳۸۲): محیط‌های پاسخده، ترجمه: مصطفی بهزادفر، نشر دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران.
۲. جلیلی، محمد و عینی‌فر، علیرضا و طلیسچی، غلامرضا (۱۳۹۲): «فضای باز مجموعه‌های مسکونی و پاسخ‌دهی محیطی: مطالعه تطبیقی سه مجموعه مسکونی در شهر همدان»، نشریه هنرهای زیبا، دوره ۱۸، شماره ۴، تهران، صص ۶۸-۵۷.
۳. جیکوبز، جین (۱۳۹۲): مرگ و زندگی شهرهای بزرگ امریکایی، ترجمه: حمیدرضا پارسی و آرزو افلاطونی، انتشارات دانشگاه تهران، تهران.
۴. حیدری‌نژاد، قاسم و دلفانی، شهرام و زنگنه، محمد امین و حیدری‌نژاد، محمد (۱۳۸۸): آسایش حرارتی، مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن، تهران.
۵. سلمانی، حسن و تقوایی، علی اکبر و رفیعیان، مجتبی (۱۳۹۱): «سنگش کیفیت زندگی در محیط سکونتی فرسوده و بصری‌سازی آن مورده‌شناسی: محله هاشمی در منطقه ده تهران»، مجله جغرافیا و آمایش شهری، دوره ۲، شماره ۴، زاهدان، صص ۵۳-۶۴.

۶. عینی‌فر، علیرضا (۱۳۸۴): «محدوده مجتمع‌های مسکونی و تداوم کالبدی شهر، مطالعه موردی شهر تهران»، انبویه‌سازان مسکن، شماره ۱۵، صص ۲۸-۳۵.
۷. عینی‌فر، علیرضا (۱۳۸۶): «نقش غالب الگوهای عام اولیه در طراحی محله‌های مسکونی معاصر»، هنرهای زیبا، شماره ۳۲، تهران، صص ۵۰-۳۹.
۸. عینی‌فر، علیرضا و قاضی‌زاده، ندا (۱۳۸۹): «گونه‌شناسی مجتمع‌های مسکونی تهران با معیار فضای باز»، مجله آرمان شهر، شماره ۵، تهران.
۹. تبیالدز، فرانسیس (۱۳۸۴): شهرسازی شهروندگر: ارتقا عرصه‌های همگانی در شهرها و محیط‌های شهری، ترجمه: محمد احمدی‌نژاد، نشر خاک، چاپ اول، اصفهان.
۱۰. کامبی، انریکو (۱۳۸۲): تپیولوژی ساختمان‌های مسکونی حیاطدار، ترجمه: حسین ماهوتی پور و محمود میرحسینی، نشر امیر دز، تهران.
۱۱. کشفی، محمد علی و حسینی، باقر و نوروذیان ملکی، سعید (۱۳۹۱): «نقش فضاهای عمومی ساختمان‌های بلندمرتبه در افزایش تعاملات اجتماعی ساکنین»، مدیریت شهری، شماره ۲۰، تهران.
۱۲. کیا، سید مصطفی (۱۳۹۵): منطق فازی در *MATLAB*، ناشرکیان، چاپ پنجم، تهران.
۱۳. لنگ، جان (۱۳۸۳): آفرینش نظریه معماری نقش علوم رفتاری در طراحی محیط، ترجمه: علیرضا عینی‌فر، انتشارات دانشگاه تهران، چاپ سوم، تهران.
۱۴. لینچ، کوین (۱۳۸۴): *تئوری شکل خوب شهر*، ترجمه: سیدحسین بحرینی، دانشگاه تهران، تهران.
۱۵. محمودی، امیر سعید و قاضی‌زاده، ندا و منعام، علیرضا (۱۳۸۹): «تأثیر طراحی در آسایش حرارتی فضای باز مجتمع‌های مسکونی - نمونه موردی: فاز سه مجتمع مسکونی اکباتان»، نشریه هنرهای زیبا، ش ۴۲، تهران، صص ۵۹-۷۰.
۱۶. نوغانی، محسن و همکاران (۱۳۸۷): «کیفیت زندگی شهروندان و رابطه آن با سرمایه اجتماعی در شهر مشهد»، مجله علوم اجتماعی دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه فردوسی مشهد، سال پنجم، مشهد.
17. *Biddulph, M. (2007): Introduction to Residential Layout*, Architectural Press, Amsterdam.
18. *Cowan, R. (2005): dictionary of urbanism*, streetwise press.
19. *Eftekhari S. M. (2013): Evaluation of the role and importance of green space in urban lif*, Zanjan University Press.
20. *Emmanuel, R. (2005): "Thermal comfort implications of urbanization in a warm-humid city: the Colombo Metropolitan Region (CMR), Sri Lanka"*, Building and environment, Vol.40, No.12, pp. 1591-1601.
21. *Gehl, J. (1987): Life Between Buildings: Using Public Space*, Van Nostrand Reinhold, New York.
22. *Höppe, P. (2002): "Different aspects of assessing indoor and outdoor thermal comfort"*, Energy and buildings, 34(6), pp. 661-665.
23. *Kamp, I. v. and Kruize, H. and Staatsen, B. and Hollander, A. D. and Van poll, R. (2002): Environmental quality and human well-being. Outcomes of a workshop*, RIVM, Utrecht.
24. *Khan sefid, M. (2013): Principles of urban green space planning, published by the national bureau of organizations and municipalities*.
25. *Lenzholzer, S. and Brown, R. D. (2013): "Climate-responsive landscape architecture design education."* Journal of Cleaner Production, Vol. 61, pp.89-99
26. *Makaremi, N. and Salleh E. and Zaky Jaafar, M. and GhaffarianHoseini, A.H. (2011): "Thermal Comfort conditions of shaded outdoor spaces in hot and humid climate of Malaysia".* Building and environment, No.48, pp. 7-14.

27. Nikolopoulou, M. and Baker, N. and Steemers, K. (2001): "Thermal Comfort in Outdoor Urban Spaces: Understanding the human Parameter", *Solar Energy*, Vol.70, No.3, pp. 227-235.
28. Qorbani R. and Teimuri R. (2010): "Analysis of the role of urban parks in the quality of urban life by using seeking-Escaping pattern, Case study: Tabriz", *Journal of human Geographical researches*, No.72.
29. Taleghani, M. and Tempierik, M. and Dobbelsteen, A. V. D.(2012): "The Effect of Different Transitional Spaces on Thermal Comfort and Energy Consumption of Residential Buildings", in 7th Windsor Conference: *The Changing Context of Comfort in an Unpredictable World* Cumberland Lodge, Windsor, UK, Network for Comfort and Energy Use in Buildings, London.
30. Zolfaghari, A. and Marefat, M. (2010): "New Criteria for designing of heating and cooling systems in buildings based on thermal comfort conditions", *The Second Conference on New Building Technologies and Industrialization, Iran, Tehran* (in Persian).
31. Zucker, P. (1970): *Town and square; from The Agora to the Village Green* ,The MIT Press, Massachusetts.